

Egy felejthetetlen citeratábor

Szederinda citeraegyüttesünk immár öt éve aktívan működik. Még egész kicsikék voltunk, amikor beléptünk a csapatba. Ahogy telt múlt az idő, felcseperedtünk és egyre ügyesebbek, magabiztosabbak lettünk, így hát vezetőink a témérdek fellépéseink mellett jutalom citeratáborokat szerveztek nekünk. A táborozásokra különböző helyeken került sor, mint például Tiszaföldváron (csodálatos magyarországi településen), Szilágyperecsenben, Szentesen valamint a legutóbbi Szilágysomlyón, a természet lágy ölén, a Magurában. Minden egyes citeratábor élményben és tanulásban gazdag volt, mint ahogyan az idei évi is. Úgy a vezetőink, mint a szüleink is arra törekedtek, hogy egy remek tábort biztosítsanak nekünk. Sok fáradozásba került a tábor megszervezése, amiért nagyon hálásak is vagyunk mindannyian.

A táborban töltött héten minden egyes percemet lekötötték a különlegesebbnél különlegesebb programok: citerázás, bútorfestés, quillingezés, agyagozás, szabadidős tevékenységek, valamint a kirándulások. A bútorfestés mindenki számára új volt még. Pali bácsi türelmesen és nagy hozzáértéssel tanítgatott minket. Hatalmas odaadással festegette mindenki a kis falemezét. Az én figyelmemet nagyon lekötötte, órák hosszat üldögéltem és óvatosan festegettem, hiszen annyira tetszett.

Minden este izgalmasan telt. Hol tábortüzet raktunk, hol előadásokon vettünk részt, hol játszadoztunk, hol vaddisznókat lestünk. Az érdekesebbnél érdekesebb tevékenységek mellett, vezetőink ismét meglepetéssel készültek. Minket, a szorgalmas citerásokat, elvittek Sámsonba, a híres nótafához, Szilágyi Feri bácsihoz, hogy együtt tanuljunk népdalokat és, hogy megismerhessük Feri bácsi életét, pályafutását. Később, nagyon finom bográcssal vártak minket a sámsoni ismerősök. Nagyon jól telt az idő Sámsonban, olyan nagyon, hogy vissza sem akartunk menni a táborhelyre. Ez volt az első számú meglepetés. A következő meglepetés is igazán érdekes volt. Kirándulni mentünk Kolozsvár Torockó útvonalon. Kolozsváron megálltunk és tettünk egy sétát a Házsongárdi temetőben, ahol híres emberek sírját tekintettük meg, majd buszra ültünk és Torockó fele vettük az irányt. Elképesztő helység Torockó, már az első pillanatban megragadta tetszésünket. Torockószentgyörgyön egy templomot látogattunk meg, majd a torockói múzeumban is eltöltöttünk egy kis időt. Ezzel már el is telt a pénteki nap, így hát elindultunk hazafele. Megérkezve a táborba vacsorát készítettek az egyes felnőttek., s mivel túl késő volt a faágszedéshez és a tűzrakáshoz, ezért körbeültünk, és Széman Péter bácsi kivetítette az egész heti táborozásról készült fényképeket. Egy hatalmasat szórakoztunk, beszélgettünk, megosztottuk egymással a heti élményeket, aztán megcsodáltunk egy kicsi vaddisznó, amit az erdész és a kutyái fogtak. Később ágyba bújtunk, de trécseltünk tovább, hiszen mindenki olyan izgatott volt a vaddisznócsorda keltette zajoktól, hogy le sem tudtuk hunyi a szemünket.

Egy hét alatt sokmindent tanulhattunk, sok érdekességben volt részünk. A perecseni csapat is egész jól összekovácsolódott a somlyói kis és nagy Szederinda csapattal, valamint a tulajdonos gyermekeivel. A hangulat mindig jó volt, a társaság is remek volt, egy percet sem unatkoztunk, hasznosan ütöttük el az időt. Egyszerűen fantasztikus volt. J Mi kell még egy felejthetetlen citeratáborhoz?

Szodorai Rita